

(ΕΚΔΙΔΟΤΑΙ
ΚΑΤΑ ΣΑΒΒΑΤΟΝ
—
ΓΡΑΦΕΙΑ
ΤΗΣ ΕΤΑΙΡΕΙΑΣ
ΕΝ ΤΗ ΑΚΑΔΗΜΕΙΑ)

ΤΑ ΠΑΤΡΙΑ

ΕΚΤΙΝΟΥΤΑΙ
ΕΙΣ 20,000
ΑΝΤΙΤΥΠΩΝ
—
ΚΑΙ
ΔΙΑΝΕΜΕΤΑΙ
ΔΩΡΕΑΝ

ΟΡΓΑΝΟΝ ΤΗΣ ΕΤΑΙΡΕΙΑΣ ΤΗΣ ΥΠΕΡ ΤΩΝ ΠΑΤΡΙΩΝ ΑΜΥΝΗΣ

Εκδιδόμενον τῇ ἐπιμελείᾳ ἐπιτροπῆς ἐκ τῶν κ. κ. Σ. Βενερού, Γ. Ν. Χατζιδάκι, Κ. Γ. Ζησιού καὶ Ι. Μ. Λαμβέρτη, διευθύνοντες.

ΤΟ ΣΥΝΘΗΜΑ

Λίαν κολακευτικῶς δι' ἡμᾶς, ἀλλὰ καὶ λίαν προσφυῶς ἐχαρακτηρίσθησαν τὰ «Πατρία» ἐν τῇ Βουλῇ, ὡς ὁ οἶονεῖ ἄνευ σύγκριτος τηλέγραφος, ὁ μικρὸν κατὰ μικρὸν συνδέων τοὺς ἀπανταχοῦ Ἕλληνας καὶ δίδων αὐτοῖς τὸ σύνθημα τῆς εἰς τὰ πατρία ἐμμονῆς.

Δὲν ὑπερτιμῶμεν βεβαίως τὴν δύναμιν τοῦ συνθήματος τούτου, οὐδὲ εἴμεθα τόσον ἀρελεῖς, ὥστε νὰ φανταζώμεθα ὅτι ἡ ἀπλὴ αὐτοῦ ἐπανάληψις θὰ ἤρκει πρὸς ἀποτόβησιν τῶν μεγάλων δεινῶν, ἅτινα ἐξημίωσαν ἐν τῷ παρελθόντι τὸ Γένος καὶ ἀπειλοῦσιν ἐν τε τῷ ἐνεστώτι καὶ ἐν τῷ μέλλοντι αὐτό. Ἀπαιτοῦνται μεγάλα ὁχυρωματικὰ ἔργα ὅπως οἱ ἀνὰ τὴν ὑψηλίον ὁμογενεῖς περιφρουρηθῶσιν, ἀπαιτοῦνται ὅπλα ἀμύνης πολὺ τελειότερα καὶ ἰσχυρότερα, τῆς δὲ ἐξευρέσεως τῶν ὁπλῶν τούτων πάντοτε μὲν, ἰδίᾳ δὲ τώρα ἐπείγων ὁ καιρὸς.

Προκειμένου περὶ τῶν ἐν τῇ ἀλλοδαπῇ Ἑλλήνων ἐπεκράτησε νὰ λέγηται, ὅτι ἡ πικροτάτη ξενίτεια ἔχει τοῦλάχιστον τὸ ἀγαθὸν ὅτι ἀνυψοῖ τὸ πατριωτικὸν αἴσθημα καὶ καθιστᾷ ἀκόμη προσφιλεστέραν τὴν μεμακρυσμένην πατρίδα. Ὁρθὴ βεβαίως ἡ παρατήρησις, ἀλλὰ πλανῶνται ἢ προσπαθοῦσι νὰ δικαιολογήσωσι διὰ ταύτης τὴν πλάνην των, οἱ λέγοντες ὅτι ἐπαρκὲς τὸ τυχαῖον τοῦτο ὅπλον εἰς τοὺς ἀπόντας ἀδελφούς. Ἐν τῇ ἀγρία πάλῃ, ἥτις διεξάγεται πανταχόθεν κατὰ τοῦ Γένους ἡμῶν, καὶ ὑπὸ φυλῶν ἀντιζήλων καὶ ὑπὸ ἐχθρῶν ἀσπόνδων, καὶ ὑπ' αὐτοῦ τοῦ σαρώνοντος ἀρχᾶς καὶ αἰσθημάτων πνεύματος τῆς ὑλορροσύνης, οἱ θεωροῦντες ἐπαρκῆ τὰ πλατωνικά ταῦτα ἐφόδια καὶ μὴ ἐνισχύοντες τοὺς ἀδελφούς των διὰ τῆς προσηκούσης εἰς πάντα Ἑλληνα ἠθικῆς πανοπλίας, ἀφίνουσιν αὐτοὺς ἐκτεθειμένους εἰς ἀσφαλῆ καὶ βεβαίαν δολοφονίαν.

Ἐβλέμμα πρὸς τὴν Ρουμανίαν, τὸ μέγα ἐκεῖνο κοιμητήριον τότων ἑλληνικῶν αἰσθημάτων, ἐν ᾧ ἄσπιοι ἀκόμη παλαίσωσιν οἱ ἐπιζῶντες, ἄσπιοι καὶ μηδεμίαν ἐκ τῶν ἀδελφῶν εὐρίσκοντες προστασίαν εἰς τὰ ἠθικά αὐτῶν συμφέροντα, ἐν βλέμμα ἐπὶ τὰ ἔγνη τῆς φρικῶδους συγχωνεύσεως καὶ ἀπορροφήσεως ἥτις ἐπετελέσθη ἐκεῖ θὰ ἦτο ἡ ἐναργεστέρα τῶν φόβων ἡμῶν ἀπόδειξις.

Ἐθε νὰ ἤρκουν μόνον τὰ ἀγαθὰ αἰσθημάτων ὅπως παράγωσι τοὺς ἐξ αὐτῶν ἀναμενομένους καρπούς. Οὐδεὶς τότε θὰ ὑπῆρχεν οὐδαμῶθεν φόβος. Αἱ βιοτικαὶ δυνάμεις περιπέττειται, οἱ παντοειδεῖς πειρασμοὶ καὶ αἱ σκληραὶ ἀνάγκαι εὐρίσκουσιν εἰς τοὺς ἀνθρώπους ἄνευ ἀδελφικῆς χειραγωγίας, ἐγκαταλελειμμένους, ἀσθενεῖς... Καταπνίγονται τότε τὰ αἰσθημάτων, ὠχρῶσι τὰ καθηκόντα καὶ παρατύρονται ὡς ἀπεμεμονωμέναι σανίδες ὑπὸ τῶν ρευμάτων ἐκεῖνοι, οἵτινες, ὅπως οἱ παρὰ τὸν Δούναβιν, ἀπετέλουν ποτὲ τὸ καύχημα τῆς ἐν τῷ ἐξωτερικῷ ἔθνικῆς ἡμῶν δράσεως.

ΤΟ ΑΓΙΟΝ ΕΥΑΓΓΕΛΙΟΝ

Κείμενον.

Κυριακὴ τῶν Ἀγίων Πατέρων 1

(Ματθ. Ε'. 14-19).

Ἐἶπεν ὁ Κύριος τοῖς ἐαυτοῦ μαθηταῖς. Ὑμεῖς ἐστέ τὸ φῶς τοῦ κόσμου¹ οὐ δύναται πόλις κρυβῆναι, ἐπάνω ὅρους κειμένη· οὐδὲ καίουσιν λύχνον καὶ τιθέσκειν αὐτὸν ὑπὸ τὸν μόδιον², ἀλλ' ἐπὶ τὴν λυχνίαν³ καὶ λάμπει πᾶσι τοῖς ἐν τῇ οἰκίᾳ. Οὕτω λαμψάτω τὸ φῶς ὑμῶν ἔμπροσθεν τῶν ἀνθρώπων, ὅπως ἴδωσιν ὑμῶν τὰ καλὰ ἔργα, καὶ δοξάσωσι τὸν Πατέρα ὑμῶν τὸν ἐν τοῖς οὐρανοῖς. Μὴ νομίσετε ὅτι ἦλθον καταλῦσαι⁴ τὸν νόμον⁵ ἢ τοὺς προφῆτας· οὐκ ἦλθον καταλῦσαι· ἀλλὰ πληρῶσαι⁶. Ἀμὴν γὰρ λέγω ὑμῖν. Ἔως ἂν παρέλθῃ⁷ ὁ οὐρανὸς καὶ ἡ γῆ, Ἰῶτα ἓν, ἢ μία κεραία¹⁰ οὐ μὴ παρέλθῃ ἀπὸ τοῦ νόμου, ἕως ἂν πάντα γέννηται. Ὃς ἐάν οὖν λύτῃ¹¹ μίαν τῶν ἐντολῶν τούτων τῶν ἐλαχίστων, καὶ διδάξῃ οὕτω τοὺς ἀνθρώπους, ἐλάχιστος¹² κληθήσεται ἐν τῇ βασιλείᾳ τῶν οὐρανῶν· ὃς δ' ἂν ποιῇ καὶ διδάξῃ, οὗτος μέγας κληθήσεται ἐν τῇ βασιλείᾳ τῶν οὐρανῶν.

Σημειώσεις.

1) Κυριακὴ τῶν Ἀγίων Πατέρων. Κατὰ ταύτην ἐορτάζονται οἱ ἐν Χαλκηδόνι συγκροτηθέντες τῇ Δ' Οἰκουμένην Σύνοδον, ἐπὶ τοῦ Αὐτοκράτορος Μικιανῶ, ἐκχρήσται τριάντα ἅγιοι Πατέρες κατὰ Διοσκόρου καὶ Εὐθυχίου — 2) Φῶς τοῦ κόσμου, καὶ οὕτως ἐνταῦθα ἡ λογικὴ κτίσις, οἱ ἄνθρωποι — 3) Μόδιος ρωμαϊκὸν μέτρον τῶν γενημάτων, τὸ ὅποιον ἦτο καὶ πρὸς οἰκίαν. 4) Λύτῃ, ὁ λυγνός, ὁ ἀσθενής. 5) Καταλῦσαι ἀκυρῶσαι. 6) Νόμον, τὸν ἡγὼν τὸν δοθέντα τῷ Μωϋσῇ καὶ ἐν τῇ Πεντεκῆστῳ περιεχόμενον. 7) Προφῆτας τὴν ἠθικὴν διδασκαλίαν τῶν προφητῶν, τὴν ἐν τοῖς προφητικαῖς συγγράμμασι τῆς Π. Διαθήκης. 8) Πληρῶσαι, τελειοποιῆσαι, ἐξ ἀτελοῦς καὶ ἑλλιποῦς. 9) Παρέλθῃ ἐξαρτισθῇ καταστραφῇ. 10) Ἰῶτα ἐν ἡμῶν καὶ αἰῶν, οὐδὲ ἡ μικροτέρα τῶν ἐντολῶν. 11) Λύτῃ, ἀσθενής, ἀσθενής. 12) Ἐλάχιστος, θέλει ἀξιώσῃ τῆς ἐσχάτης θέσεως ἐν τῇ βασιλείᾳ τοῦ Θεοῦ.

ΔΙΔΑΓΜΑΤΑ ΕΚ ΤΟΥ ΕΥΑΓΓΕΛΙΟΥ

ΤΟ ΑΠΟΣΤΟΛΙΚΟΝ ΕΡΓΟΝ ΤΟΥ ΧΡΙΣΤΙΑΝΟΥ

Γίνεται φῶς, λύχνος ὁ Χριστιανός, ὁ ἐκυτὸν μὲν πεφωτισμένον ὑπὸ τοῦ Θεοῦ φῶς, τῆς διδασκαλίας τοῦ Ἰησοῦ Χριστοῦ ἔχων, τὸ φῶς δὲ τοῦτο περὶ ἐκυτὸν διαχέων, καὶ ἄλλους φωτίζων καὶ ἀπὸ τοῦ σκότους τῆς ἀγνοίας καὶ κακίας ἀπκλάσων. Ὁ πρῶτος πᾶσι τὰς ἐντολὰς καὶ αὐτὰς τὰς ἐλαχίστας, καὶ διὰ τοῦ παρὰ τοῦ Θεοῦ αὐτοῦ, καὶ τῶν ἔργων αὐτοῦ διδάσκων τὴν ἐπιτην πασὶν τούτων τῶν ἐντολῶν, αὐτὸς θραύει τὴν ἀρετὴν αὐτοῦ θὰ ἔχῃ θέσιν ἐπὶ τῇ ἐν τῇ βασιλείᾳ τοῦ Θεοῦ. Ἰδοὺ λοιπὸν ἐν τῶν κυριωτάτων καθηκόντων τοῦ χριστιανοῦ. Ἰδοὺ καθήκον ἐξισούμενον πρὸς τὸ ἔργον τοῦ Ἀποστολικόν. Καὶ τοῦ καθήκοντος τούτου τὴν πηγὴν θέλομεν εὖρη, ἐν τῇ ἰδέᾳ τῆς ἀδελφότητος ἥτις χαρακτηρίζεται τοὺς εἰς Χριστὸν πιστεύοντας, ἐν τῇ ἀγάπῃ ἥτις συνδέει τοὺς Χριστιανούς πρὸς ἄλλους.

λήλους, ἵνα ἐν τῇ συνδύσει τούτῳ μωροφθῇ μία καὶ μόνη οἰκογένεια, ἥς ὁ πατήρ εἶναι ὁ Θεός. Ἐάν ὄντως ἐσμέν ἀδελφοί, ἐσμέν ἀλληλέγγυοι, ὁ εἷς εὐθύνεται ὑπὲρ τοῦ ἐτέρου καὶ μετέχουμεν καὶ τοῦ ἀγαθοῦ καὶ τοῦ κακοῦ τοῦ ὑπὸ τῶν ἀδελφῶν ἡμῶν διαπραττομένου. Ὁ Χριστιανὸς ὁ ἀπλοῦς ὑποδοχθεὶς οὕτω τὸ ἔργον τοῦ χριστιανοῦ ἱερέως, καὶ βαρύνεται καὶ οὗτος ἀναλόγως ὑπὸ τῆς ὑπὲρ τῶν ψυχῶν μερίμνης. Καὶ ἄνευ τοῦ καθήκοντος τούτου, καὶ διὰ καθήκοντος ἐκτελουμένου μετὰ ζήλου δὲν εἶναι δυνατὸν νὰ ὑπάρξῃ ἀγαπὴ ἢ τουλάχιστον ἀγάπη τελεία. Καὶ δὲν δύναται νὰ θεωρηθῇ ἀγαπῶν τὸν πλησίον αὐτοῦ ὁ χριστιανός, ὁ μὴ ἐκ καρδίας κηδόμενος τῆς σωτηρίας τοῦ πλησίον τούτου, καὶ μηδὲν πράττων, ἵνα σώσῃ τοῦτον ἐκ τῆς ἀπωλείας εἰς ἣν βλέπει αὐτὸν φερόμενον. Μάστιγν αὐτοῦ ἐκ τῶν περισσευμάτων τῶν διαπανηροτάτων αὐτοῦ τραπέζων· μάστιγν καλύπτει τὴν γυμνότητα αὐτοῦ ἐκ τῶν ρακῶν τῆς πολυτελείας αὐτοῦ· μάστιγν προπαρσκευάζει αὐτῷ ἄστυον γήρατος· μάστιγν παρέχει αὐτῷ ἀφθονίαν εἰς χρυσὸν καὶ ἀργυρον βοηθήματα. Ἐάν εἰς ταῦτα μὴ περιορίζεται ἡ μερίμνα τοῦ χριστιανοῦ περὶ τοῦ ἀδελφοῦ αὐτοῦ, ἐλάχιστα πράττει, τὸ ἥμισυ μόνον ἐπιτελεῖ τῆς πρὸς τὸν πλησίον ὀφειλομένης ἀγάπης.

Ἄλλ' ὁ χριστιανὸς ὀφείλει τῇ πλησίον πλήρη καὶ τελείαν ἀγαπῆν. Διότι ὁ χριστιανὸς ὀφείλει νὰ παρέχῃ τῇ πλησίον ἐκ τῆς τοῦ ἀγίου τοῦ ὕψους, ἐκ τῆς τοῦ ὁλοῦ τῆς ἐλεημοσύνης, καὶ τὸν ἄρτον τῆς ψυχῆς τὸν πνευματικόν, τὸ ὕδωρ τὸ ζῶν τὸ αἰώνιον, τὴν ἐλεημοσύνην τῆς ἀληθείας. Διότι ὁ ἀνθρώπος δὲν ζῇ μόνον δι' ἄρτον, ἀλλὰ καὶ ἐκ παντὸς λόγου ἐξαρχομένου ἐκ τοῦ στόματος τοῦ Θεοῦ.

Πατέρες καὶ μητέρες, διδασκαλοὶ καὶ καθηγηταί, ἄρχοντες λαῶν καὶ ἡγέται κοινωνιῶν, ἄνδρες ἐξεχόντες ἐν τῇ κοινωνίᾳ, καθήκον ἔχετε οἱ πάντες νὰ φωτίζετε τοὺς περὶ ὑμᾶς καὶ τοὺς ἐκ ὑμᾶς ἐμπειπιστευμένους καὶ διὰ τοῦ παραδείγματος καὶ τῆς ἐπιρροῆς ἡμῶν τῆς ἡθικῆς νὰ ποδηγετεῖτε τοὺς πάντας ἐν τῇ ὁδῷ τῆς ἀρετῆς καὶ τοῦ καθήκοντος.

Ἡ θρησκευτικὴ ἀδιαφορία, καὶ ἡ ἀμφιβολία κυριαρχοῦσι τῶν νεωτερίζουσῶν ψυχῶν. Ἡ βλασφημία, αἱ παραδόσεις τοῦ νόμου τοῦ Θεοῦ, ἡ περιφρόνησις πάσης ἀρετῆς, ὁ ὕλισμος, ἡ ἐκλυσις τῶν ἠθῶν, ἡ λατρεία τῶν ὕλικῶν συμφερόντων, ἰδοὺ ἐν σκιαγραφίᾳ ἡ εἰκὼν τῆς καθ' ἡμᾶς κοινωνίας. Καὶ ἐάν ἡ ὁρσις ἡμῶν ἐπεκταθῇ καὶ πέραν τῶν ὁρίων τῆς ἡμετέρας πατρίδος πέραν τῆς ἡμετέρας θαλάσσης θά ἴδωμεν εὐθὺς διὰ καθήκον ἐν σκιᾷ θανάτου. Ἀπέναντι καὶ ἐναντίον τοσούτων ἐχθρῶν ὀφειλομένων καὶ κληρῶν νὰ ἐκτείνωμεν τὰς ἡμετέρας δυνάμεις. Μεταξὺ τῆς ἀληθείας καὶ τῆς πλάνης, μεταξὺ τοῦ ἀγαθοῦ καὶ τοῦ πονηροῦ μεταξὺ τοῦ ὀρθολογισμοῦ καὶ τῆς πίστεως πᾶς χριστιανὸς δέον νὰ εἶναι στρατιώτης, αὐτοπροσώπως ἐπιτιθέμενος καὶ ἀμυνόμενος, καὶ αἰχμαλωτίζων καὶ προσεταιριζόμενος.—Τὸ πονηρὸν ἀναπτύσσει ζῆλον ἐκτακτὸν εἰς προσηλυτισμόν. Τὸ ἀγαθὸν δέον νὰ ἐπιδείξῃ μᾶλλον ἐνθερμον ζῆλον ὑπὲρ τῆς σωτηρίας τοῦ πλησίον.

Βλέπετε παρεκτρεπόμενον ἀπὸ τῆς χριστιανικῆς ἡθικῆς ὁδοῦ τὸν ἀδελφόν σου! Ζήτησον τὴν παρέμβασιν τοῦ Θεοῦ Σωτήρος. Ἡ προσευχὴ πρὸς τὸν Διγενῆτα εἶναι τὸ πρωτίστον καὶ πανίσχυρον μέσον. Ὁ Ἀβραὰμ προσευχήθη πρὸς τὸν Θεὸν ὑπὲρ τῶν Σοδόμων. Καὶ θά ἐσώζοντο ταῦτα ἐάν εὐρίσκοντο ἐν αὐτοῖς πλείονες τῶν δεκά δίκαιοι. Προσηύξατο ὁ Μωϋσῆς καὶ ἐσώθη ὁ λαὸς ἀπὸ τῆς καταδικῆς, ἣν εἶχε ἀποφασίσῃ κατ' αὐτοῦ ὁ Θεός.

Μετὰ τὴν προσευχὴν, ἀφ' οὗ δεχθῆς τὴν ἐξ ὕψους δύναμιν μὴ μένης ἀπαθῆς καὶ ἀδρανῆς, ἀλλὰ γενόμενος συνε-

γὸς τῆς Θεῆς χάριτος προχώρησον καὶ δι' ἔργων πραγμάτων τὸν πόθον τῆς ψυχῆς σου.—Μηδέποτε λησμονεῖς ὅτι ὁ Χριστιανισμὸς εἶναι κατ' ἐξοχὴν θρησκεία πρακτικὴ. Καὶ ὅτι ὁ Κύριος ἡμῶν Ἰησοῦς Χριστὸς ἀξιοῖ ἵνα τὴν πίστιν ἡμῶν δεικνύωμεν ἐν τοῖς ἔργοις καὶ ὅτι πίστιν καὶ ἔργα, ἔργα καὶ πίστιν συνδέσεν ὁὕτως, ὥστε ἐκ τοῦ συνδέσμου τούτου καὶ μόνον νὰ παράγῃται ἡ σωτηρία. Καὶ ἐάν τιτὼ ἐδωρήσατο τοῦ λόγου τὸ χάρισμα, καὶ ἐκείνον ἐφώτισε τὰς διανοίας τὰς πτωχὰς ἵνα γινώσκῃ καὶ διδάσκῃ τῆς θεολογίας τὰ μυστήρια. ἀλλὰ πᾶσι τοῖς εἰς Αὐτὸν πιστεύουσιν ἐδωρήσατο καὶ δωρεῖται τὴν θεῖαν δύναμιν, δι' ἣς γίνονται ἔργα καὶ ἐκτελεσται τῶν παραγγελμάτων τοῦ Θεοῦ, καὶ κήρυκες τῆς πίστεως διὰ τῶν ἔργων τῆς ἀρετῆς.

Ἄς προσευχώμεθα καὶ ἄς ἐργαζώμεθα πρὸς σωτηρίαν ἡμῶν αὐτῶν καὶ τοῦ πλησίον ἡμῶν. Ἄλλ' ἵνα ἡ προσευχὴ καὶ τὰ ἔργα ἡμῶν ἀποδώσιν ἀσφαλῶς καρποφόρα, καὶ μᾶλλον γόνιμα ἄς συνενωθώμεν.—Ἡ ἐνωσις παράγει τὴν ἰσχύν. Τοιοῦτοι ἀδελφικοὶ σύνδεσμοι σκοποῦντες τὴν ἐνίσχυσιν καὶ ἐξάπλωσιν τῆς ἀρετῆς, τὴν ἐνίσχυσιν καὶ ἐπικράτησιν τοῦ Νόμου τοῦ Θεοῦ, τὴν ἐκρίζωσιν ἀπὸ τῶν καρδιῶν καὶ αὐτῶν ἐν τῶν σπερμάτων τῆς κακίας, τοῦ ἰώτα τοῦτου καὶ τῆς κεραίας τοῦ σημεριοῦ Εὐαγγελίου. συντελοῦσιν εἰς τὴν μὀρφωσιν καὶ ἡθικοποίησιν τῶν κοινωνιῶν καὶ ἐξασφαλίσουσιν τὴν εὐτυχίαν τῶν χριστιανῶν ἐπὶ τῆς γῆς, θέσιν δὲ ἐπιζήλον ἐν τῇ βασιλείᾳ τοῦ οὐρανοῦ.

Ἦρκει τὸν νόμον τοῦ Θεοῦ καθ' ὅλον αὐτοῦ τὸ βάθος καὶ τὸ μήκος. Πρόσεχε εἰς τὴν τήρησιν καὶ αὐτῶν τῶν ἐλαχίστων νομιζόμενων ἐντολῶν τοῦ Θεοῦ, αἵτινες φαίνονται εἰς σὲ ἀσημαντοί, ἀλλ' αἵτινες ἐγκλείουσιν ἐν ἐνυσταῖς τὰ σπέρματα μεγάλων ἀρετῶν ἐάν τηρῶνται. Καὶ οὕτω ποιῶν καὶ διδάσκων θέλει ὀνομασθῇ μέγας, ἐκεῖ ἐν τῇ βασιλείᾳ τῶν οὐρανῶν ὡς ὁ δάσκει ἡ ἀναγνωσθεῖσα σήμερον περικοπὴ τοῦ ἱεροῦ Εὐαγγελίου.

ΕΘΝΙΚΟΝ ΠΑΝΘΕΟΝ

9

ΠΑΠΑΦΛΕΣΣΑΣ

Εἰς τὴν πεδιάδα κάτω στρατιὰ πυκνὴ πρὸς βίρρεν προβαίνει· λόγχοι ἀστρεπτουσί, ἱππέων ἔλκε πληττοῦσι τὴν γῆν, βαρὺς τῶν κυλιόμενων τηλεβύλων ἀντιχεῖ ὁ δόρυς· καταγιγῖ τὸν κεραυνὸν φέροντα, καταποντιζούσα καὶ πεδίον καὶ λόφους, πᾶσαν ἀφανίζουσα ζώην.

Ἐπὶ τῆς ὁρῆς τῶν χαμαλῶν ἐκεῖνων βουνῶν τοῦ Παιδεμένου κατὰ τὸ Μανιάκι τρία ὄχυράματα ἀσθενῆς φραγμὸς ἐστήθησαν κατὰ τοῦ κατακλυσμοῦ τοῦ ἐπερχομένου, παιδιῶν εὐθύμων ἐξ ἄμμου κατασκευάσματα κατὰ τοῦ ἀφρίζοντος κύματος τοῦ πόντου Ἀλλὰ τὰ ἀσθενῆ ταῦτα προτειχίσματα ἀδιάρρηκτα ἦθελον καταστῆ. Ἄν αἱ χρυσοπτέρυγες, ἀλλ' ἄβυλοι τῶν ἀμυνομένων Ἑλλήνων ἐλπίδες περὶ ἐπικουρίας ἐξῶθεν ἦθελον καὶ δάινην λάβῃ ὑπαρξιν καὶ ζώην. Ἡ ἀνδρεία μόνον εἰς τοὺς ὀκτακοσίους ἀμυντορας ἐπομένει καὶ τὸ θάρρος τὸ ἀδάμαστον τοῦ στρατηγοῦ αὐτῶν.

Εἶναι ὁ ἥως τριάντ' ἐπὶ ἐτῶν, ἐν τῇ θαλερωτάτῃ ἀκμῇ τῆς ἀνδρικῆς ἡλικίας. Τὸ σῶμα ἔχει ὕψλόν. λεπτὸν ὡς ὀφύτης κυπρίσιος καὶ εὐλύριστον, ὀσφὺν κοιλίην καὶ εὐτόνους τὰς κνήμας. Κόμη μακρὰ καστανὴ κυματίζει ἐπὶ τῶν ὤμων καὶ κατὰ τὰ ἰώτα αὐτοῦ, τὰς ὀφρυὶς ἔχει εὐγράμμους, τὸν μύστακα μέτριον, τὸν πώγωνα βαχύν. Τὸ μέτωπον ἔχει ὕψλόν ὁ ἀγέρωχος, λεπτὴν καὶ ὀξείαν τὴν

ρίνα ὁ δξύνης. Ἐκθὰ τὰ ὄμματα τὰ γοπεύοντα ὁ ἀρχικός. Κρῖλλον ἀνδρικῆς ἀμωμότητος ὁ Γρηγόριος Δικαῖος Παπαφλέσσας μετ' ἀρρήτου χάριτος περιεβέλλετο τῆς λεδεντιάς τὴν ὠρεῖαν περιβολὴν, τὴν φουστανέλλαν τὴν πολυπτυχον καὶ τὰ χρυσοκέντητα μεϊτανόγλανα ἀμὲ τῆς δυο ἀράχαις τὰ κουμπιά τὰ μαλαματωμένα· τὰ πιστόλιά του, λάφυρα ἀγώνων ἱρωϊκῶν, ἦσαν χρυσᾶ, καὶ ἡ ἐκ πολυτίμων λίθων κατὰκοσμος δαμασκηνὴ σπάθη τοῦ ἀμυθήτου ἦτο πολυτελείας. Ἐντὸς τοῦ περιτειχίσματος τοῦ ἐν Μανιάκιφ δὲν φέρεται ἀπὸ τῆς κεφαλῆς τὴν περικεφαλαίαν, δὲν περιβάλλεται τὴν πολυτίμον αὐτοῦ μελωτήν· ἐρυθρὸν φέσιον κεκλωμένον, ὅπως πάντοτε, πρὸς τὸν δεξιὸν κρόταφον καλύπτει τὴν κεφαλὴν καὶ φλοκάτα λευκὴ τὸ κομψὸν ἀνάστημά του.

Πρὸς τοὺς στρατιώτας τοῦ ὀμιλῶν εἶναι, ὅπως πάντοτε, εὐμενὴς ὁ κυβερνήτης ὁ διὰ τῶν χαριέντων τρόπων καὶ τῆς γλυκυτάτης ὀμιλίας θέλων καὶ ἔλκων τοὺς περὶ αὐτόν. Πρὸ τοῦ ἐπιρρέοντος μετα θορύβου κινδύνου δὲν εἶναι ταπεινός, ἀλλ' ὑπερήφανος· ὑπερθυμίζει τὰς νίκας τὰς ἀκτινοβόλους τοῦ Βαλτεσίου, τῶν Δολιανῶν, τῶν Δερβενακίων, τὴν κεφαλὴν ἄνω πρὸς τὸν οὐρανὸν καὶ τὰ βλέμματα ὡς συνειθίς, αἶρων ὁ ὕψηλόφρων.

Θορρὸς ἀκαταπάλαστον ἔχει ὁ πατρίδ' ἐπὶ σκώψας διὰ σαστρὰς τὴν κακίαν τῶν ὀβριανῶν, ὁ ἀκατάσχετος ὁ παρασύρας εἰς τὴν ἐπαναστάν τούς διατάζοντας προστάτας τῆς Πελοποννήσου. Ὁρβίος ἐν μέσῳ τῆς λαίλαπος τῶν πολέμιων μάχεται ὁ ἀδελφός, υἱὸς καὶ ἀπόγονος τῶν Δικαίων, τῶν ἀνδρείων τῆς Πολιανῆς κλεφτῶν, ὁ φιλελεύθερος τῆς Φιλικῆς Ἑταιρίας Ἀριστοδὸς ὁ ἡρωϊκὸς ἀριστομάχος τοῦ Ἀγινωρίου, οὐτινος τὸ ἐγκώμιον αὐτοῦ ὁ Ἑρμῆς ἐψέλεν εἰπὼν αὐτὸς ἦτο ἀληθὺς ἱκανὸς καὶ γενναῖος ἄνθρωπος. Τὸ μέχρι πείσματος ἀρχικὸν αὐτοῦ, ἡ φιλαρχία-φιλαυτος πόθος τοῦ νὰ μεγαλύνῃ αὐτὸς τὴν πατρίδα—καὶ πᾶσα ἄλλη τυχὸν πλημμέλεια τῆς ψυχῆς αὐτοῦ ἐταφιστὴν ὑπὸ τὸ κρηπίδωμα τὸ ἀθάνατον τὸ χρυσαυγὲς τῆς ἐν Μανιάκιφ καταστροφῆς, τὴν ὁποῖαν ἡ ψυχὴ του ἡ μεγάλη καὶ προφητικὴ δικαίως ὡ ὅμασε Δεσφὶ δεῖον νίκη ν.

"ΤΑ ΠΑΤΡΙΑ," ΕΝ Τῇ ΒΟΥΛῇ

(Ἀπόσπασμα ἐκ τῶν πρακτικῶν)

Συζητούμενον τοῦ προπολογισμοῦ τοῦ Κράτους ἐν τῇ Βουλῇ κατὰ τὴν συνεδρίαν τῆς 5 ἀρξαμένου Ἰουλίου ὁ βουλευτὴς Τραυλίας κ. Α. Πονηρόπουλος, ζητήσας τὸν λόγον εἶπε τὰ ἑξῆς, ἐφ' οἷς καὶ δημοσίᾳ ἡ Ἑταιρεία ἡμῶν ἐκφράζει αὐτῷ θερμὰς εὐχαριστίας.

ΠΟΝΗΡΟΠΟΥΛΟΣ. Βεβαίως τὸ Κράτος καλὸν νὰ παρᾶσῃ τὴν συνδρομὴν του εἰς τὸν Σύλλογον πρὸς παράστασιν ἀρχαίων δραμάτων καὶ δὲν ποῖται νὰ ἀπαλειφθῇ τὸ ὑπὲρ αὐτοῦ ἀναγραφὴν ποσόν. Ὑπάρχει ὅμως παρ' ἡμῶν μία Ἑταιρεία ἀθροῦδος ἐργαζομένη καὶ ἐκτελοῦσα ἔργον μεγάλης ἐθνικῆς σημασίας, ἀλλὰ τὸ ὄνομα αὐτῆς δὲν εἶδον μεταξὺ τῶν διαφόρων ἄλλων σωματείων ὑπὲρ ὧν ἡ Κυβέρνησις ζητεῖ τὴν συνδρομὴν τοῦ Κράτους. ἐνῶ ἐν τῇ προπολογισμῇ τοῦ παρελθόντος ἔτους ἀναγράφετο δι' αὐτὴν κοινὸν ἐκ δρ. δισχιλίον. Ὀμιλῶ περὶ τῆς Ἑταιρείας τῆς ὑπὲρ τῶν Πατρίων Ἀμύνης, ἥς τὸ ὄργανον τὰ Πάτρια εἰς πολλὰς χιλιάδας ἀντιτυπων ἐκδιδόμενον, διανεμόμενον δὲ καὶ ἀποστελλόμενον δωρεάν, παρεχει τὸ κήρυγμα τοῦ θεοῦ λόγου καὶ ἐνισχύει τὰ ἐθνικὰ φρονήματα ὅχι μόνον παρ' ἡμῶν εἰς πᾶσαν πόλιν καὶ χωρίον, ἀλλὰ καὶ εἰς τοὺς μακρὰν τῆς

πατρίδος. ἐν τῇ ξέῃ, εὐρισκομένους ἀδελφούς εἰς τοὺς διδῆς τὸ σύνθημα τῆς εἰς τὰ πατρία ἐμμονῆς. Καθ' ἃς ἔχω πληροφορίας ἡ Ἑταιρεία αὕτη, ἐλαχίστους ἔχουσα πόρους καταβάλλει μετὰ κόπου εἰς τὸ κράτος ποσὸν ἀνώτερον τῶν δισχιλίων τούτων δραχμῶν εἰς ταχυδρομικὰ τῶν Πατρίων καὶ φόρον χάρτου, νομίζω δὲ ἔργον δικαιοσύνης τὴν ἀπόδοσιν τοῦλάχιστον τοῦ ποσοῦ τούτου εἰς αὐτήν, διότι εἶναι ἀδίκον, ἐνῶ τὰ ἄλλα σωματεῖα εἰσπράττουν ἀπὸ τὸ Κράτος, αὐτὸ νὰ φορολογεῖται οὕτω.

ΡΑΛΛΗΣ (πρωθυπουργός) Προτείνω νὰ ἀναγραφῇ τὸ ποσὸν δρ. γιλιῶν ὑπὲρ τῆς Ἑταιρείας τῶν Πατρίων.

ΠΟΛΛΟΙ Μαλιστα, μαλιστα.

ΠΡΩΤΟΠΑΠΑΔΑΚΗΣ Ἐάν πρόκειται νὰ προτεθῇ ποσὸν τι εἰς τὸ κεφάλαιον τῶν συνδρομῶν ἔχω καὶ ἐγὼ μίαν πρότασιν νὰ ὑποβάλω.

ΡΑΛΛΗΣ Τότε τὸ κεφάλαιον ἄς μείνῃ ὅπως ἔχει.

ΜΑΚΕΔΟΝΙΚΗ ΚΡΙΣΙΣ

Τὴν πρώτην πραγματείαν περὶ τῆς Μακεδονικῆς κρίσεως ἡκολούθησε ταχέως καὶ δευτέρα ὑπὸ τοῦ αὐτοῦ Γνασίου Μακεδονοῦ συνεταγμένη. Καὶ ἐν ταύτῃ ὁμοίως διαλαμβάνει ἡ αὐτὴ β. θεῖα γνώσις τῶν πολιτικῶν πραγμάτων, ἡ αὐτὴ ὕγιης κρίσις αὐτῶν καὶ ἡ αὐτὴ φιλόπατρις καρδιά τοῦ συγγραφέως. Ἐπὶ τῇ β. β. τῶν ἐπιστημῶν ἐγγράφων, τὰ ὅποια ἐδημοσίευσαν αἱ Κυβερνήσεις Ἀγγλίας καὶ Γαλλίας, καὶ ἐπὶ τῇ β. β. διαφόρων λόγων, τοὺς ὁποίους κατὰ καιροὺς ἐξεφώνησαν πολιτικοὶ τινες ἄνδρες τῶν Μεγάλων Δυνάμεων, καταδεικνύει ὁ συγγραφεὺς τὸ φοβερὸν δίκτυον τὸ ὁποῖον ἡ Βουλγαρικὴ ἀπληστία ἐσχεδίασεν καὶ ἡ πολιτικὴ τέχνη τῶν Ῥώτων καὶ Αὐστριακῶν προσπαθοῦν νὰ ἐκπύωσιν ἐπὶ τοῦ Ἑλληνικοῦ πληθυσμοῦ τῆς ἀτυχῆς Μακεδονίας. Δεικνύει τὸ μέγα ἀδίκον νὰ ἐγκαταλείπωνται ἄνευ τινὸς προστασίας καὶ προνομίας οἱ Ἕλληνες τῆς Ἡπείρου καὶ τῆς Θράκης, νὰ ἐνώνωνται δὲ ἐπιτηδες εἰς ἐν σῶμα οἱ ἐμμεσάτοι. Ἑλληνικοὶ πληθυσμοὶ τῆς μεσημβρινῆς Μακεδονίας πρὸς τοὺς βορειότερον τῆς κυρίας Μακεδονίας κατοικοῦντας ἀλλογλώσσους καὶ ἀλλοφύλους, καὶ ἐπὶ τοῦ συνόλου τούτου νὰ γίνεται τῶρα ἀρχὴ μεταρρυθμίσεων καὶ ὅν τρόπον ἐπιθυμοῦσιν αὐτὰς οἱ Βούλγαροι. Ἀποδεικνύει ὅτι ἐν αἱ Χριστιανικαὶ Δυνάμεις ἐφ' ὧν ἔκρινται περὶ τῶν Χριστιανικῶν Ἀνατολῆς, ἐπρεπεν οὐχὶ μόνον νὰ ἐκτείνουσι τὰς μεταρρυθμίσεις ἐπὶ πάντας τοὺς Χριστιανικοὺς ὀνηκούς τῆς Τουρκίας, ἀλλὰ καὶ νὰ χωρίουν τὰ πρὸς βορρᾶν τῆς καθ' αὐτὸ Μακεδονίας καθαρῶς Σλαβικὰ διαμερίσματα ἀπὸ τῆς ἀληθοῦς Μακεδονίας, εἰς τὴν ὁποῖαν κατὰ τὰς στατιστικὰς πάντων τῶν ἀμερολήπτων ἐπιστημῶν οἱ Βούλγαροι μεγάλως μειονοψηφοῦσι, νὰ προνοήσουν δὲ ὥστε νὰ διασκηθῶν αἱ Ἑλληνικαὶ αὐταὶ χῆραι χωριζόμεναι ἀπὸ τὰς βορειότερας Σλαβικὰς. Τοῦτο δὲ ἦτο τοσοῦτο μᾶλλον ἀναγκαῖον, καθ' ὅσον καὶ ἡμεῖς διὰ τῆς ἀπὸ πέντε ἐτῶν τώρα διοικήσεώς μας, ἐν Κρήτῃ καὶ οἱ Βούλγαροι διὰ τῆς ἀπὸ τριῶν ἐτῶν διαγωγῆς τῶν ἐν Μακεδονίᾳ ἐδεξάμεν εἰς ἑλὸν τὸν κόσμον ἀρετὰ σαστῶς πᾶς ἐννοούμεν καὶ ἡμεῖς καὶ ἐκεῖνοι νὰ πύλ τευωμεθα πρὸς τοὺς ἐναντίους ἡμῶν.

Τὸ ψυχικὸν ἄλγος τοῦ κ. συγγραφέως γίνεται μάλιστα φανερόν ἐν τῇ ἐπιλόγῃ τοῦ ἀξιολογοῦ βιβλίου του, τὸν ὁποῖον δὲν ἠμυνοῦμεν καλύτερον νὰ γυροφέρωμεν εἰς τοὺς ἀναγνώστας ἢ ἐκπαιδεύωμεν αὐτοὺς ὥς ἔχει· ἀμεταρρυθμίσεις καὶ ἀλλὰ μεταρρυθμίσεις μεμετρονήμεναι καὶ ἐπικρινεῖς, κατὰ περιφέρειαν, μετὰ λόγου καὶ δικαιοσύνης πραγματικῆς σαφῶς διακρινομένης καὶ ὀριζομένης εἰς

Πολλή ἐστὶ δύναμις καὶ ἡθικὴ καὶ υἱικὴ ὑπάρχει ἐκεί-
τηνηρίζουσα τὴν Μακεδονικὴν ἰδέαν. Ἄλλ' ἄνευ ἀγρύπνου θε-
λήσεως, ἄνευ συντόνου καὶ ἐνδελεχοῦς ἐργασίας, οὐδεμία
ποτέ ἰδέα, οὐδὲ καὶ τὸ ἰσχυρότατον δίκκιον παρ' ἀνθρώ-
πους εἶναι δυνατόν νὰ σωθῇ.

Δοῦπόν, εἰς τὸ ἔργον. Δότε γάρ βουλήσεις.»

Λογισμὸς πρὸς τὴν Ἑταιρείαν

Τῇ εὐκείῃ μελῳνῇ τοῦ κ. Γ. Πατῆς οἱ ἐκ Κελυβῶν (Κοήτης)
κ. κ. Ἀνδρ. Νικολακάκης, Νικ. Φλιππάκης, Μ. Χ. Χατζημιγιά-
κης, Ἡμ. Χατζηδάκης, Ἀντ. Μανδάρης, Δημ. Τσακανίκο, Χρ.
Κατσουλῆς, Εὐμ. Δωρονούης, Βλάσιος Βλαχάκης καὶ Βισ. Κισσικ-
νίκης ἀπέστειλαν τῇ ἑορταίᾳ ὧς ἐτήσιαν ὑπερήτων Πνεύματων εἰς-
φορὰν φε. γο. εἰκόσιν.

Σ. Π. Καλλόδας. Ἡ πρώτη ἐπιστολὴ δὲν περιῆλθεν εἰς χαῖδας
 ἡμῶν. Εὐχαριστοῦμεν τὰ φύλλα ἀποσταλλήσονται δι' ὑμῶν. Κ. Β.
 Ἀργυστόλιον, Ξυμ. Στ. Ζαγοράν, Π. Ε. Κόθηρα, Ἀντ. Α. Σί-
 φνον, Π. Μ. Καλαρᾶσιον, Εὐδ. Δ. Μορκελιέ, Ν. Ν. Ὀδησὸν Κ. Σ.
 Γ. Ἀν. Φραγκίτσαν, Φιλ. Κ. (...) Αποστέλλονται Ν. Ι. Α. Καί-
 ρον Στέλλονται, Γράφομεν. Ν. Π. Εὐθ. Βουκομαῖστιον Τὰ μὲν πρ-
 οεῖρα καὶ ἡ καταβέλλουσιν ἐτησίως δρ. 6 τὰ δὲ τακτικά δρ. 12
 ἐκτός τοῦ δ καὶ ὡματός ἐγγραφῆς ὅπου εἶναι κατὰ προαίρεσιν. Ἡ
 πρακτικώτερά δὲ ἀρωγὴ ὑπὲρ τοῦ φύλλου εἶναι ἡ ἐγγραφὴ εἰς τὸν
 κατάλογον τῶν χορηγῶν τῆς ἐκδόσεως (100 δρ. ἐτησίως) οἵτινες
 δ' αὖ σὺν Θεῷ φθάσωσιν εἰς τὸν ἀριθμὸν 150 (ἄξιον, κοινότητες,
 σωματεῖα, εὐποροὶ) θὰ ἐξασφαλίσωσιν ἡμῖν καὶ τὴν διαρκῆ ἐκδοσὴν
 καὶ τὴν αὐτῆσιν τῶν ἀντιτύπων. Ἐννοεῖται δ' αὖ εὐρυστάμει δ' αὖτις
 μικρὰν. Μ. Π. Σ. (...) Διὰ τοῦ κ. Προξένου. Αρ. Ν. Τοιαῦτα περι-
 καλύμματα θὰ ᾔτῃ τὴν ἀσχυρίαν πολυέλειε πρὸς τὸ πρῶτον. Ὅτι
 γίνεσθαι αὐτὸ μόνον εἶναι δυνατόν νὰ γίνῃ Φωτ. Σ. Χίρια Ἐροχ-
 δύνατε καὶ δι' αὐτὸ τὰ ζητηθέντα εἶναι ἑλλειπῆ. Ἐπαρειαλισμῶς
 προσεκαλέσαμεν τοὺς θελοντας σειρὰς φύλλων ἢ συμπλήρωσιν νὰ
 ζητήσιν σ. ν. Μιλτ. Κ. Ἄρταν Ὅταν κατανοήτῃ βιβλιότοξοι δ' σκοποῖ
 ἡμῶν βεβαιώητε ὅτι οὐ δὲ τὰ κληροδοτήματα θὰ λειψῶσιν. Εὐχα-
 ριστοῦμεν διὰ τὰς ἀγαθὰς συστάσεις.

ΕΙΣ ΤΟΥΣ ΤΑΠΗΤΑΣ

Ἀπευθυντέον πρὸς τὸν κ. Χρῆστον Ν. Πετράν, προμηθευτὴν τῆς Β. Δύλης παρὰ καὶ ἀποθήκαις Τραπεζῆς Ἐμποδολέου, ὁδὸς Σοφοκλέους ἀριθ. 1. Ὡραὶ 10—12 π. μ. καὶ 4—6 μ. μ.

ATTENTION: READ CAREFULLY

Ἀναχωρήσεις ἐκ Πεισιζίδος κατ' εὐ-
θείαν εἰς Ἀλεξάνδρειαν ἐκ-
στην Κυριακὴν 3 μ. μ.

ΣΙΔΗΡΟΔΡΟΜΩΝ Π. Α. Π.

A'. θέσεις δρ. 60 B'. θέσεις δρ. 50

Ἐκ τοῦ Γραφείου

Τὴν δὲ βομβουσίαν
ΚΟΛΩΝΙΑΝ ΣΥΡΑΚΟΥ

Εὐρίσκατε εἰς τὰ μυροπωλεῖα του
δοῦς Σταδίου (Ἄρσκειον) καὶ Ὀφθαλ-
μιατροεῖον 10.

ΝΕΑΙ ΦΩΤΟΓΡΑΦΙΚΑ ΠΛΑΚΕΣ

LUMIÈRE

ὡς ἀντιπροσωπεῖ τοῦ ἀνωτέρου ἐργο-
στασίου, ἔχον ἐκπαιδευτικὴν ὅλων τῶν
μεγεθῶν καὶ τοῦ χάους, προσεταιρὸν ἀπο-
στολὴν πάντοτε, ὡς ἐκ τῆς μεγάλης κατα-
ναλῶσεως Αἰ παραγγελίας τῶν Ἐπαρχιῶν
ἐκτελοῦνται ταχέως.

ΠΑΛΛΗΣ x3! ΚΟΤΖΙΑΣ